

Nr. 1(17)

BAZŪVE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2013. gada 7. janvāris

TĀS VĒLĀS VAKARA ZVAIGZNES

Gunta Bite

Braila raksta nodaļas vadītāja

2012. gada 21. decembrī, kad daļa ļautiņu izmisīgi gaidīja tā arī nepienākušo Pasaules galu, Strazdumuižas klubā norisinājās jauks un gaišs „Latvijas Neredzīgo bibliotēkas” 50 gadu jubilejas koncerts (vairāk par to lasiet žurnālā „Rosme”). Tā bija arī diena, kad pēdējo reizi varēja apskatīt izstādi „50 Ziemassvētku zvaigznes” ar pazīstamu un ne tik pazīstamu autoru izteikumiem par sadarbību ar bibliotēku. Izstādes mērķis bija turpināt būt kopā ar mūsu bibliotēku arvien skaistākos un lielākos darbos. Lai aizpildītu visas 50 zvaigznes, tika uzrunāti bibliotēkas sadarbības partneri un atbalstītāji. Daļa no viņiem steidza to izmantot, bet bija arī tādi, kas dzīves un darba steigā to nepaspēja izdarīt, tomēr savu viedokli mums iesūtīja vēlāk. Esam nolēmuši tos publicēt, lai arī jūs varētu ar tiem iepazīties.

„Patiesībā ir tik svarīgi ik pa brīdim tajā trakajā dzīves skrējienā tomēr apstāties un atskatīties uz to labo, kas noticis un paveikts — lai būtu spēks atkal nākamajam sprintam vai maratonam. Prieks, ka jums ir tik daudz labu ideju. Un bibliotēkas jau visos laikos ir bijušas gaismas saliņas, kuru krājumi dod cilvēkam ie-

spēju izdzīvot tik daudzas dzīves, pabūt tik daudzās vietās, laikos, piedzīvot tik dažādas sajūtas un izsapņot tik dažādus sapņus...

Bet, ja par zvaigznēm runa — man ļoti gribētos, lai kādās no tām būtu rodami Skolotāju vārdi — to cilvēku, kuri māca un ir mācījuši Braila rakstu. Kuri ir mudinājuši sataustīt un saprast tos mazos, nepaklausīgos punktiņus gan mazajiem bērniem Strazdumuižas skolā, gan pavisam lielajiem cilvēkiem LNB Rehabilitācijas centrā Rīgā un citās Latvijas vietās. Kas nebūt nav viegli. Protams, svarīgs ir bibliotēkas ieskaņoto audiogrāmatu fonds, iespēja lasīt grāmatas datorā, visas jaunās iespējas, ko piedāvājat un ieviešat (malači!), bet — gan senāk, gan tagad — punktiņš pie punktiņa un spēja atšifrēt mazajos izcilnīšos slēpto vēstījumu un sajūst stāsta maģiju pirkstu galos — tā taču ir mazliet cilvēka spēju robežu pārbīdīšana, vai ne?

Lai daudz labu ideju un iespēju tās realizēt, lai daudz gaišu domu un gaišu cilvēku blakus!”

Sandra Braunere

Bijusī LNB Rehabilitācijas centra vadītāja

„Mēs — Rāmuļu pamatskolas skolēni un skolotāji — esam gatavi arī turpmāk

(un vairāk) pastrādāt. Dodiet tik mūsu bērniem darbus! Ja kaut kas būs gata-vojam (kā bija „Dieguburti”) varam to darīt skolā uz vietas mājturības/darb-mācības ietvaros. Galvenais ir idejas aiz-metnis — tālāk mēs varam palīdzēt. Sko-lotāji šādas nodarbes atbalsta.”

Gatis Krakops

Rāmuļu pamatskolas direktora vietnieks

„Esmu dzirdējis, ka Ceļš var palīdzēt atrast Vārdus. Tas ir allaž pilns ar pēdām, kurās kaut ko var izlasīt. Vārdiem ir Pēdu spēks. Vārdi atstāj Pēdas. Pat tad, kad Vārdu vairs nav — Pēdas paliek. Un tas liek meklēt jaunus Vārdus.

Es vēlu Tev doties Ceļā! Būšu Tavā pu-sē — ienākšu. Cerams, ka ar Zvaigznēm un jaunām Pasakām. Bet varbūt vienkārši ar cepumu turziņu un sarunām.”

Tavs žurnāls „Rosme”

„Lai ir dzīvē saules gana,
Lai ir silts, kad vēji brāzmo,
Vienmēr visur izturību.
Bēdu dienās — pacietību.

Un pats galvenais pieejiet visam ar mīlestību!”

Elīna Lazda

*VSIA „Rīgas Pārtikas ražotāju vidusskola”
audzēkne*

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

ZVAIGZNES IR UZLEKUŠAS

Zane Rižija

*izstādes „50 Ziemassvētku
zvaigznes” moderatore*

Ir janvāris.

Ir jauns gads.

Ir jauna pasaule (ja pieņemam, ka vecās pasaules gals bija diena, kad 50 ga-du jubileju svinēja Latvijas Neredzīgo bibliotēka). Ir zināmi izstādes „50 Ziemas-svētku zvaigznes” citāti-uzvarētāji un ir zināmi šo citātu autori. Balsojuma rezul-tātā vienādu punktu skaitu ieguva trīs citāti. Atgādināšu, ka Ziemassvētku brī-nums — Jēzusbērniņa piedzimšana — arī saistāms ar skaitļa vārdu „trīs”, jo zvaig-zne ceļu uz Betlēmi rādīja Trim Austrumu gudrajiem.

Man ir tas gods plašākai sabiedrībai paziņot, ka, saskaņā ar balsojumu, uzva-rējuši ir šādi citātu autori:

**Rūta Mežavilka,
Anita Zvirgzde un
Pēteris Locāns.**

Bibliotēkas rīkotajā pasākumā, kurš no-risināsies februārī, citātu-uzvarētāju au-toriem tiks pasniegtas unikālas pārstei-guma balvas, kuru galveno būtību biblio-tēka pagaidām patur noslēpumā.

Pateicamies gan visiem sadarbības partneriem, kuri atsaucās aicinājumam ie-sūtīt citātus, gan visiem, kuri piedalījās balsojumā par labāko citātu!

Ļoti iespējams, ka mēs nekad līdz galam neizpētīsim Visuma plašumus, bet skaidri zinām vienu — esam kļuvuši par 50 zvaigznēm bagātāki!

IZSTĀDES

«50 ZIEMASSVĒTKU ZVAIGZNES» VĒSTĪJUMS

Zane Rižija

Domājot par mūsu lasītājiem, kuri dzīvo ārpus Rīgas un kuriem nebija iespēja apmeklēt izstādi, esam nolēmuši publicēt izstādē iekļauto vēstījumu. Uz visām mūsu filiālbibliotēkām tiks nosūtīti arī izstādē iekļauto citātu apkopojumi, lai ikviens mūsu lasītājs varētu iepazīties ar to skanējumu, jo tie visi atspoguļo izstādes vēstījumu, kas skan šādi (*redaktore piez.*):

„Reiz, pirms aptuveni 2012 gadiem, pasaulē nāca Jēzus Kristus. Par bērniņa piedzimšanu eņģeļi pavēstīja aitu ganiem, bet trīs Austrumu ķēniņi, kuri devās jaundzimušo apskatīt, sekoja zvaigznei debesīs. Gani un ķēniņi — divas pilnīgi pretējas sabiedrības pārstāvju grupas apvienojās, lai sekotu vienai Zvaigznei.

Arī šīs izstādes mērķis ir sekot zvaigznei — sekot idejai par kopābūšanu profesionālajā un radošajā darbā.

Katra no 50 zvaigznēm simbolizē Latvijas Neredzīgo bibliotēkas pastāvēšanas mūžu — 50 gadus. Katra zvaigzne sevī slēpj sabiedrībā pazīstamu cilvēku domas un izteikumus par Latvijas Neredzīgo bibliotēku un sadarbību ar to. Katra zvaigzne sevī ietver pozitīvās enerģijas kodolu. Katra izstādes zvaigzne mudina kopīgi sekot lielajai Kultūras un Cilvēcības zvaigznei. Katra no izstādē apskatāmajām zvaigznēm izstaro tikai vienu ideju — turpināt būt kopā ar Latvijas Neredzīgo bibliotēku arvien skaistākos un lielākos darbos.

Ikviens, kurš seko savai zvaigznei, atrod ilgi jo ilgi meklēto – Gaismu! Ikviens, kurš atkalatrasto Gaismu dāvā tālāk, kļūst bagāts divtik! Lai izstādes starojums ceļo arvien plašāk un tālāk – no sirds uz sirdi!”

PIETUKA KRUSTIŅŠ

Pietuka Krustiņš svinību dalībnieks

Arī es kā izredzētais tautas kalps, atsaucos bibliotēkas aicinājumam izteikt savas prātulas, lai tās makten iegultu tāl izstādes zvaigznē, kas bija atvēlēta mums — grāmatu varoņiem. Ne katram izdodas ko tādu paveikt, bet man, pēc vairākkārtējas uzprasišanās, tas izdevās. Tad nu mani vārdi, kas kā zvaigzne debesīs mirdzēja šādi:

«Tā kā visa mūsu dzīve ir dzeja vien, mēs paši esam dzeja un ikkatris no mums ir dzeja un dziesma kopā, arī es esmu godam nopelnījis to laimi sumināt bibliotēku jubilejā! Ja jūs šeitān tā esat pusi gadu simteņa izturējuši, lai jūsu gars Univerzumā izplešas vēl divtik un trīstik!»

«No austruma līdz rietumam lai klejo Pietuka Krustiņa mīlība pret bazūnietēm un bibliotekietēm, kuras ļautin ļauj dzejnieka domu lidojumam traukties plašajā Univerzumā, piepildot to ar daiļiem vārdiem!»

Arī ķencis nespēja turēties pretī kārdinājumam izteikties:

«Ikkatram gribas būt gudrākam par savu pušelnieku, tikai nav, kā sacīt, tāda mēra, kā to gudrību mērīt. Bet pavei nu uz čaklajām bibliotēkas meitenēm un padoms būs rokā — tā tā gudrība jāmērī! Lai viņu darbam zelta augļi!»

«Neniecini manas vājās lūgšaniņas, bet dari daudz vairāk, nekā lūgt spēju! Paklausī, ak, paklausī un esi jel šo reizīti vien žēlīgs! Tu zini, ka bez vajadzības es Tevis nelūdzu, negribēdams tevi kaitināt, jo kurš vēl ir tik maz ar lūgšanām Tev bāzies virsū kā es? Tad nu, kā sacīt jā-saka — dodī bibliotēkai vēl ziedu laikus piedzīvot, bet mums, visiem grāmatu varoņiem, jo mīļi pie bairīša kausa kopā visiem panašķoties!»

Tik jālūko vien, ka nesanāk kā viņdieniņ pie kristabām.

«Bisaram tā stāstot, ienāca kāda izveicīga, pajauna sieva un sāka aicināt Pietuka Krustiņu otrā istabā pie kristabniekiem. Pietuka Krustiņš sāka gan iekšķīgā labpatikšanā kaut kādi aizbildināties un atteikties, bet tas nepalīdzēja nenieka, jo aicinātāja negribēja par aizbildināšanos nekā dzirdēt un uzstāja tik, ka vajagot iet, sacīdama? «Nākat, nākat! Pats skolas kungs arī ir. Kā gan izskatīsies, kad jūs sāksat lepoties?» Tad pagriezās veikli uz Prātnieku un runāja tāpat: «Un jūs arī nākat, jo krusttēvi jau tādi paši būsat, lai pie kristīšanas bijāt vai ne.» Tad atkal uz Bisaru: «Kādēļ tu, Šķietīņu tēv, šķiries nost? Tev vajaga turēties klāt viscauri, jo nu vairs citādi nepāriet.»

«Nu, iesim arī, iesim arī, kad aicina,»

Bisars, uz Pietuka Krustiņu pagriezies, teica. «Pret dieva dāvanu, lai nu viņa vai lejama, vai griežama, lepoties nevajagot.»

Uz šiem vārdiem izgāja visi aicinātie, no aicinātājas stumdīti, otrā istabā pie kristabniekiem, bet citi visi palika turpat klusi un domīgi sēdot.

Kristabnieki šodien, kā pie maizes nastām varēja redzēt, bij divēji, un skolas kungs sēdēja uz sola tā, ka uz galda priekšā stāvēja viena nasta uz vienu, otra uz otru pusi un pats kā trešais vidū, stāstīdams pienācējiem, ka viņš esot kungs par abām nastām.

Bisars ēdot un dzerot pa brītiņu pagriezās uz Pietuka Krustiņu un, uz savu pirmējo stāstu zīmēdamies, sacīja: «Es skaitu, ka tas nav labi iet piedzērušam baznīcā un vēl pie laulāšanas.»

«Jā nu, zināma lieta,» Pietuka Krustiņš nopietni atbildēja, «kas sajūt tautas kaunu arī par savu kaunu un kam tautas uzplaukšana rūp, tas tādu pārsteigšanās darbu nekad nelielis.»

«Nu, vai tu zini, cilvēkam, kurš daudz uz tā kunga ceļiem staigā, var arī pa garu laiku kādreiz misēties un kāja paslīdēt,» kāds kristabnieku vecis, kuram bij liela, kantaina brandvīna pudele rokā, Bisara un Pietuka Krustiņa vārdus dzirdēdams, sacīja. «Vai tas ir labāk, kad iet skaidrā prātā otram uz ceļa pretī nekā iereibies baznīcā? Vai arī kā dažs, kas neiet baznīcā ne piedzēries, ne nedzēris?»»

Mēs abi ar Ķenci novēlam visiem laimīgu un radošu Jauno Gudrās čūskas gadu!

BAZŪNE

**VA «Latvijas
Neredzīgo bibliotēka»
bezmaksas avīze**

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.

Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālrunis: 67522131, 29137112

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par publikācijām atbildīgi paši autori.